

Kandidater till Årets Förebild(t) 2023

1. Tymur Vasylyshyn

Tymur är född i februari 2010, kom till Sverige från Kyiv med sin mamma och syster i mars 2022. Går på Vittraskolan i Sollentuna, hoppas komma in på Adolf Fredrik i höst. Han har sjungit Ukrainas nationalsång och andra sånger på Måndagsmötet på Norrmalmstorg i stort sett varje vecka sedan dess. Tar sånglektioner, vill bli operasångare. Har betytt mycket som en hoppingsivande symbol för ukrainare i Stockholm och för andra som stödjer Ukraina i kampen mot

den ryska aggressionen. Har fått sjunga vid olika evenemang i Stockholm, bl a för kungafamiljen.

Här är Tove Lifvendahls artikel om Tymur från 2023-02-24: <https://www.svd.se/a/nO0aPL/tymur-vasylyshyn-sjunger-for-att-paminna-om-att-ukraina-behover-stod>

2. Ida Karlberg Gidlund

Ida är verksamhetschef på TFS – Teach for Sweden (ingår i det internationella klustret Teach for all)

Skolan idag är långt ifrån likvärdig. En av sju går ut nian utan att vara godkänd och i vissa socio-ekonomiskt utsatta områden än värre än så. TFS är en organisation som driver ett ledarprogram för akademiker, främst ingenjörer för att ge dem lärarbehörighet att arbeta i de områden där de som bäst behövs. TFS samarbetar med 70 skolor runt om i landet för att de ska få tillgång till välutbildade lärare som är motiverade utöver det vanliga.

I sin roll som verksamhetschef har Ida ett *mycket* stort personligt engagemang och brinner för att göra skolan till en bra skola – för alla. Allt för att förhindra att barn hamnar i utanförskap.

3. Faysa Idle – född 1998, poet.

Faysa Idle har visat mod och civillkurage hon visar genom att stå upp för de röster som sällan hörs i rapporteringen och debatterna kring gängvåld och förorten. Och för att hon samtidigt visar för de som kan identifiera sig med henne att det finns andra vägar att gå, att det är möjligt. Med risk för sin säkerhet har hon skrivit och gett ut sin debutbok "Ett ord för blod". Hon började skriva poesi för att våga ge

uttryck för det som hände runt omkring sig. Och genom att ta plats utmanade hon de normer som hon fått lära sig som tjej, att inte höras, inte synas.

Hon som lärde sig hålla tyst, har till sist valt att prata. Hon ger röst till tjejerna och kvinnorna, systrar och mödrar, som sällan blir hörda, indragna i en konflikt de inte har valt. De medberoende.

Hon beskriver att det hon kan göra genom sin litteratur är beskriva verkligheten för att skapa förståelse, för utomstående och de egna, med hopp om att andra följer efter och ger sin bild.

4. Dimitris och Projekt Storebror

Med en bakgrund präglad av kriminalitet har Dimitris transformerat sin livserfarenhet till en kraft för positiv förändring genom initiativet Projekt Storebror. I en tid då gängvåld och ungdomskriminalitet fortsätter att orsaka oro i samhället, framstår Dimitris som en autentisk och trovärdig förebild som strävar efter att förändra ungas liv innan de går vilse på kriminalitetens väg.

Dimitris och hans kollegor i Projekt Storebror fokuserar på de ungdomar som inte syns på radarn, de som sakta men säkert dras in i en våldsam och destruktiv livsstil. Med en direkt och personlig approach arbetar Dimitris för att nå ut till dessa ungdomar, för att erbjuda dem ett alternativ och en utsträckt hand. Hans arbete är både förebyggande och rehabiliterande, och har som mål att skapa en positiv inverkan på individers liv och på samhället i stort.

Genom att dela med sig av sin egen resa från en kriminell bakgrund till en framtid präglad av hopp och möjligheter, fungerar Dimitris som en levande illustration av att förändring är möjlig. Projekt

Storebror, som drivs ideellt, är ett initiativ som med empati och förståelse möter ungdomar där de befinner sig, och strävar efter att leda dem bort från en väg som kan leda till våld och kriminalitet.

Svenska samhället står inför en utmaning att vända den alarmerande trenden med ökad ungdomskriminalitet och gängvåld. Dimitris och Projekt Storebror tar ett proaktivt steg för att adressera detta problem på gräsrotsnivå. De strävar efter att fylla det glapp som existerar där traditionella samhällsresurser inte når fram, och bygga broar som kan leda dessa ungdomar tillbaka till en konstruktiv och hoppfull framtid.

Dimitris arbete med Projekt Storebror framhäver vikten av personligt engagemang och gemenskapsdriven aktivism i kampen mot ungdomskriminalitet. Med sin unika insikt och tillvägagångssätt lyckas Dimitris nå ut till en grupp unga som ofta går obemärkt förbi, men vars liv och val har en djupgående inverkan på samhället.

Dimitris till att bygga ett starkare, säkrare och mer medkännande samhälle. Hans arbete förtjänar erkännande och stöd, och jag hoppas att denna nominering kan bidra till att lyfta fram och fortsätta stöda det viktiga arbete som utförs av Dimitris och Projekt Storebror

5. Lars Wilderäng

Lars exemplifierar den sortens medborgerligt engagemang och informationsdelning som är avgörande i dessa turbulenta tider. Genom sin blogg, Cornucopia, har han utformat en plattform där dagliga uppdateringar om Rysslands krig i Ukraina blir tillgängliga för en bredare allmänhet.

Lars unika förmåga att skildra krigets brutalitet, de mänskliga insatserna som görs, och vikten av kontinuerligt stöd från

västvärlden, gör honom till en viktig röst i samhället. Hans dagliga blogginlägg är inte bara informativa utan de belyser också de mänskliga berättelserna bakom rubrikerna, vilket skapar en djupare förståelse och empati för de drabbade.

Genom att värna om att västlänarna och vi som medborgare fortsätter att ge Ukraina vårt fulla stöd, bidrar Lars till att hålla denna viktiga fråga i rampljuset. Hans engagemang bidrar till att bygga en bro av solidaritet och medvetenhet som sträcker sig över gränserna, och uppmuntrar till en fortsatt dialog och handling.

Lars Wilderängs arbete visar en stark känsla av ansvar och integritet, och hans dedikation till att informera och utbilda allmänheten är beundransvärd. Hans förmåga att artikulera händelser och dess konsekvenser på ett tillgängligt och engagerande sätt gör honom till en verklig förebild.

6. Aleksandra Lundberg

Aleksa Lundberg har, inte minst genom sin medverkan i SVT:s "Transkriget", visat på det komplexa i den infekterade debatten om transvård och transpersoners rättigheter, genom att göra distinkt skillnad mellan biologiskt kön och sociala könsroller.

Att en offentlig person, med egna erfarenheter av att ha gjort en könskorrigering, står upp för denna skillnad är av stor betydelse för att reda i förvirringen som lätt uppstår, där kön och genus blandas ihop, vilket i de värsta fallen kan leda till att transpersoner gör ingrepp de senare ångar.

Det är viktigt i en tid då allt fler unga, framförallt flickor med npf-diagnoser (autism till exempel), söker sig till transvården med en önskan om att göra ingrepp på sina kroppar.